

Θερμιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται
'Από Συντακτικήν 'Επιτροπήν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΓΟΝΙΔΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44

ΕΤΟΣ ΣΤ'
'Αριθμός φύλλου 73-74

ΕΞΗ ΧΡΟΝΙΑ

Ἐκλείσαν ἕξη ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ εἶδε τὸ φῶς τὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο τοῦ συνδέσμου μας ἡ ἐφημεριδοῦλα μας «Θερμιώτικα Νέα». Μὲ τὴν ἀρχικὴ ἔκδοσί της δὲν ἐπιστέψαμε ποτὲ ὅτι ἦταν δυνατόν νά τὴν ἐπιβάλουμε στὸν Κρατικὸ Ὑδροκέφαλο ὡς δημοσιογραφικὸ ὄργανο πρώτης ἢ δευτέρας σειρᾶς ὅπως πίστεψαν ἄλλα ἐπαγγελματικὰ φύλλα τῶν ὁποίων αἱ ἐπιδιώξεις καὶ ἡ προσπάθειες ἐθάβοντο πρὸ τῆς ἀδιαφορίας, τῆς ἀκαμψίας καὶ τῆς ἀστοργίας τῶν διαφόρων Μανδαρινῶν, καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιβολῆς τῶν εὐγενῶν σκοπῶν τῶν περιέπεσαν εἰς τὸν μαρasmus καὶ τὴν ἀφάνειαν.

Ἐπιστέψαμε ὅμως ὅτι τὸ πατριωτικὸ αὐτὸ φύλλο ὡς ὄργανον δημοσιογραφικὸν τοῦ Συνδέσμου θὰ συνδέσῃ τὴ γεννέτειρά μας μὲ τὰ ξενητεμένα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μας, καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ πιστεύω ἔριξε ὅλη τὴν ἐνέργειαν κάθε διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου μας ἀπὸ τότε ποὺ ἐξεδόθη μέχρι σήμερα, δηλαδὴ νὰ ἐνημερώνῃ ὅλους τοὺς ξενητεμένους γιὰ κάθε ἐνέργεια τοῦ Συνδέσμου μας ἐπάνω στὸν ἱερὸν βράχον τῶν ὀνείρων καὶ τῆς ἐλπίδος κάθε Θερμιώτη ὅπου δῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκεται, γιὰ κάθε ἐνέργεια τοῦ Συνδέσμου μας στὸ χωριὸ μας ποὺ μᾶς χάρισε τὸ πρῶτο γλυκοχάραγμα τῆς ζωῆς καὶ μᾶς ἐγαλούχησε μὲ τὰ ὠραία αἰσθήματα γιὰ νὰ ἀγαπᾶμε καὶ τὴ μεγάλη πατρίδα μὲ τὸν αὐτὸ παλμό. Προσπαθεῖ ἐπίσης νὰ ἐνημερώνῃ κάθε ξενητεμένο γιὰ κάθε δραστηρίαν καὶ ἐνέργειαν τῆς σημερινῆς νέας γενεᾶς ὑπὸ τὴν συγχῆν καὶ ἀγρυπνίαν καθοδήγησιν τῆς ἐκάστοτε κοινοτικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν ἐξέλιξιν πρὸς τὰ γράμματα τῶν νέων βλαστῶν τοῦ χωριοῦ μας ὑπὸ τὴν φωτεινὴν διδασκαλίαν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν ὡς καὶ τῶν ἱερέων καὶ ἄλλων παραγόντων ποὺ συνθέτουν τὴν κοινωνίαν τοῦ μικροῦ καὶ ἀγροῦ ἀλλὰ πλουσίως εἰς αἰσθηματισμὸν χωριοῦ μας.

Ἴσως μερικοὶ νὰ ἐπίστεψαν καὶ νὰ πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄδαις μὲ τὸν Συνδεσμον, ὅταν ἀναμιχθῶν μὲ τὰ Συνδεσμικὰ τότε ὁμολογοῦν ὅτι εὐρίσκοντο εἰς πλάνην καὶ πιστεύουν αὐτὸ ποὺ πιστεύομεν ὅλοι οἱ στενὰ συνδεθέντες μὲ τὴν ἐφημεριδοῦλα αὐτῇ.

Πάρεργος εἶναι ἡ ἀπασχόλησίς μας καὶ μάλιστα σήμερα στοὺς δύσκολους καιροὺς ποὺ ὅλοι μας ἀγωνιοῦμεν ἀπὸ τὸ πρῶτὸ μέχρι βαθύτατης νυκτὸς γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀχαρῆς ζωῆς.

Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα οἱ συντάκται, οἱ διορθωταὶ καὶ οἱ ἐν γένει διεκπεραιωταὶ τοῦ φύλλου μέχρι τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ οἱ ὅποιοι εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων μας λαμβάνομεν τὰ πικρόχολα σχόλια καὶ τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἄλλων ὡς ἔάν εἴμεθα συντάκται τοῦ ἡμερησίου ἐπαγγελματικοῦ τύπου. Ἀλλὰ δὲν μνησικακοῦμεν, μόνον παρακαλοῦμεν ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ γράφουν νὰ ἀποστέλουν ὕλην κατάλληλον γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας καὶ ποὺ νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὸν Συνδεσμον καὶ μὲ τὸ χωριὸ μας, καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἰθύνουσαν τάξιν τοῦ χωριοῦ μας νὰ μᾶς ἐνημερώνῃ τακτικὰ ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, γιὰ νὰ ἐνημερώνομε καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς ἐφημερίδος τοὺς ἀπανταχοῦ Δρυοπιδοῦς.

Μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ Συνδεσμός μας θὰ βαδίζῃ τὴν ἀνηφορικὴν ἀλλὰ εὐρεῖαν λεωφόρον τὴν ὁποίαν ἐχάραξαν πρὸ πενήντα δύο χρόνων οἱ ἰδρυταὶ τοῦ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΕΞΟΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Γιὰ πολλὰ προτερήματα ξεχωρίζει ὁ Συλλακώτης ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους Νησιώτας. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἰδικῶς τὸν διακρίνει εἶναι ἡ ἄκρα θρησκευτικότης του καὶ ἡ εὐλάβεια πρὸς τὰ Θεῖα. Δὲν ὑπάρχει ἐξωκλήσι, ποὺ νὰ μὴ τὸ ἐορτάζῃ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν. Ἡ Μεγαλόχαρη προστάτρια τοῦ νησιοῦ μας Παναγία Κανάλα, ἡ Στρατολάτισσα ὁ ἅπῃ καὶ κάτω Ἀν-Δημήτρης, ἡ Ἁγία Μαρίνα τοῦ Μέρικα, τὰ Φλαμπούρια, ἡ Μεταμόρφωσις καὶ ὁ Ἁγίος Νικόλαος τῶν Λευκῶν καὶ τόσα ἄλλα ἐξωκλήσια, συγκεντρώνουν τοὺς πιστοὺς ποὺ τὰ ἐορτάζουν, πηγαινόντας τοὺς Ἄρτους τῶν, τὸ νιὰρὸ τυρί, τὰ συκο-στάφυλα, ἢ ἄλλα προϊόντα τῶν κτημάτων τῶν. Ὁλα αὐτὰ, μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, τὰ προσφέρουνε στοὺς πανηγυριστάς. Τόχουνε γιὰ γούρι, ὅτι

μὲ τὸ ἀγίασμα τῶν προϊόντων τῶν θὰ γίνουνη ἀφθονώτερα καὶ πιὸ εὐχυμὰ τὰ διάφορα προϊόντα τῶν κτημάτων τους.

Εἶναι ἀλήθεια μία εἰκὼν γραφικότητος καὶ χάριτος τὸ θέαμα τῆς θρησκευτικότητος, αἱ ἐορταὶ αὐταί. Ὅλοι καὶ ὅλαις φοροῦν τὰ καλά τῶν, καὶ πηγαινόντες ἐξωκλήσια νὰ λειτοουργηθοῦν. Καὶ ὅταν τελειώσῃ ἡ Θεῖα Λειτουργία, τὸ ρίχνουν στὸ φαγοπότη καὶ στὸ γλέντι, μὲ λαγούτα καὶ βιολιά, ἀλλὰ καὶ μὲ γκαίνταις καὶ νουμπιὰ. Ἄλλος μὲ τὸ τυρί του μέσῃ στὴ καστανιά, ἄλλοι μὲ τὰ μαρινάτα ψάρια καὶ τὰ «κεπτεδάκια» (ὅπως τᾶλεγε κάποιος), ἄλλοι μὲ τὰ θηγαυιὰ σηκοτάκια, ἢ τὴ ντζι-λαδιά καὶ τὴ γλύναν (ἀναλόγως τῆς ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΡΕΚΛΑΜΕΣ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Δὲν θάταν ἀνάγκη νὰ σᾶς τὸν γνωρίσω τὸν ξέρετε ὅλοι σας. Εἶναι ὁ τύπος ὁ καλοκάγαθος, ὁ ἀφελής, ποὺ μένει ριζωμένος στὴν παλιὰ του νοοτροπία, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ προσαρμοσθῇ μὲ τὴ σημερινὴ κατάστασι. Τὸν ἔδλεπα χτές ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα σκυμένο πάνω στὸ τραπέζι τοῦ καφενείου, νὰ εἶναι βυθισμένος στὸ διάβασμα κάποιου περιοδικοῦ, καὶ κάθε τόσο νὰ παραμιλά καὶ νὰ χειρονομεῖ κουνώντας τὸ κεφάλι του.

Πλησίασα περίεργος στὸ τραπέζι του, καὶ μόλις μ' εἶδε ξεσπάθωσε.

Δὲν εἶναι καλὰ ὁ κόσμος κουμπάρκι πάει τρελλάθηκε.

Ἄκου λοιπὸν νὰ φρίξῃς.

Γιὰ λέγε κουμπάρε τί συμβαίνει; Λοιπὸν στὸ Μάτζεστερ λέει ἐδῶ ὁ θησαυρὸς, ἕνας στρωματᾶς γιὰ νὰ πουλήσῃ περισσότερα στρώματα, τί σοφίστηκε νομίζεις; Ἐβαλε στὴ θιτρίνα τοῦ μαγαζιοῦ του ἕνα κρεβάτι πολυτελέστατο, κι' ἀπάνω ἕνα στρώμα.

Καὶ τί βρίσκεις τὸ περίεργο; τοῦ λέω. Στάσου δρε παιδί μου μὴν εἶσαι ἀνυπόμονος.

Πῆρε καὶ μία ὁμορφὴ κοπέλλα ποὺ φορεῖ ἕνα φινό νυχτικό, καὶ μόλις μαζευτοῦνε οἱ περίεργοι νὰ χάζεψουνε, σηκώνει λίγο τὸ στρώμα τὸ ἀναφουφουλιάζει, καὶ ὕστερα ξαπλώνει μακαρίως, γιὰ νὰ δείξῃ πῶς τὸ στρώμα εἶναι ἀναπαυτικόν. Σκέψου λοιπὸν ποὺ φτάσαμε, κοπέλλα πρᾶγμα νὰ μὴ ἔχει ντροπὴ. Ἦθελα νᾶμουν ἐκεῖδ' νὰ σήκωνα τὴ μαγούρα νὰ τίς μετρήσω τὰ πλευρά. Νὰ γιὰυτὸ πάμε ὅλο καὶ κατὰ τὸ ρέμμα.

Μὰ γιὰ στάσου κουμπάρκι τοῦ εἶπα δὲν ἔχεις δίκιο. Ὁ στρωματᾶς ρεκλαμάρει τὸ ἐμπόρεμά του μὲ ζωνταὴ καὶ ἐξυπνὴ διαφήμιση ἐφαρμόζει τὸ ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα. Δὲν ξέρω ἂν μὲ καταλαβαίνεις. Ὑστερα καὶ ἡ κοπέλλα εὐρήκε μιὰ δουλειὰ γιὰ νὰ ζήσῃ. Σήμερα ὅλοι ψηλὰ χὰ- ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

Συνδέσμου μας καὶ ὁδηγοῦν αἱ μέχρι σήμερον διοικήσεις τοῦ πατριωτικὸ θρησκευτικὸ αὐτὸ Σωματεῖον ὑπὸ τὴν φεγκοβόλον καθοδήγησιν τῆς θείας μορφῆς τῆς Ὁδηγητρίας Παναγίας Κανάλλας ἡ ἐφημεριδοῦλα μας ὡς ἀναπόσπαστον ἐξάρτημα τοῦ Συνδέσμου θὰ ἀκολουθῇ γιὰ νὰ βρίσκῃ καὶ νὰ χαιρετᾷ κάθε ἀνατολήν τῶν ἐπερχομένων χρόνων.

Ι. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30.—

Διά τὰ μέλη τοῦ
Συνδέσμου δωρεάν

Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

Ό Ταμίας τοῦ Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6
§ 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος: ΖΑΦ. ΓΟΝΙΔΑΚΗΣ
Μαυρομυχάλη 18 — Αιγάλεω

Προϊστ. Τυπογραφ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προύσης 7, Αθήναι

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

1) Παρακαλούνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» ὅπως ὡσάκις ἀλλάσσουν διευθύνσιν νὰ τὸ γνωρίζουν ἐγκαιρῶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς 44. Τὸ αὐτὸ παρακαλοῦμεν νὰ πράττουν καὶ οἱ μὴ λαμβάνοντες τὴν ἐφημερίδα.

2) Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες «Μέλη τοῦ Συνδέσμου» καὶ συνδρομηταὶ Ἐφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» ὅπως ἐμβάσουν τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῶν, ἐκ δρχ. τριάκοντα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, Πειραιῶς 44, Ἀθῆναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Δημ. Ἐμ. Καλλιλά ὀνομασθέν Αικατερίνη ἀνάδοχος ἡ Κα. Λιλή Γεωργ. Γκούμα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Ἀθαν. Δημ. Τάτσης πολιτικός μηχανικός καὶ ἡ Δις Ἀγάπη-Anne-Mari. Ed. Jtorz ἡραβωνίσθησαν ἐν Λωζάνῃ Ἑλβετίας. Ἡ Δις Ἀννα Χρήστου Χατζάκη καὶ ὁ κ. Σπυρ. Μοσχοπαίδης χημικός μηχανικός ἡραβωνίσθησαν ἐν Πειραιεῖ.

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Μιχαὴλ Γεωργ. Ζαμπέτας καὶ ἡ Δις Βασιλικὴ Φράγκου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν εἰς Νέον Φάληρον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ἡ Δημήτριος Λαμπρῆς ἐπίλεκτον μέλος τῆς παλαιᾶς δημοσιογραφίας καὶ Λογοτεχνίας, ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ἐνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Συνδέσμου μας, ἀσχοληθὴς κατὰ τὸ παρελθὸν μὲ διάφορα σημειώματα (ἐγκωμιαστικά γιὰ τὰ ἔργα καὶ ἔθιμα τοῦ νηιοῦ μας) τὸσον εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐπαρχιωτικὸν τύπον.

Ἀπεβίωσεν μετὰ ἀπὸ πολυετῆ ἀσθένειαν ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν Λουτρῶν Κύθνου Δημήτριος Νικολούλιας.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὅπως ὁ Σύνδεσμος ἔστι καὶ ἡ ἐφημερίδουλα μας δὲν ἀναμιγνύεται στὴν προεκλογικὴν κίνησιν τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐκφράζεται ὁμῶς ἡ εὐχὴ ὅπως οἱ συμπολίται μας ψηφίσουν κατὰ συνείδησιν τοὺς καλυτέρους καὶ ἱκανωτέρους, αὐτοὺς δηλαδὴ τοὺς τὴν ἐπομένην τῆς ψηφοφορίας δὲν θὰ λησμονήσουν αὐτὰ τοὺς ἐπηγγέλθησαν ἀλλὰ τοὺς θὰ πρωτοπορήσουν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μεγάλων γενικῶν ζητημάτων τοῦ νηιοῦ μας ἥτοι:

1) Τοῦ δρόμου Χώρας — Χωριοῦ.

2) Τοῦ λιμένος Μέρικα. καὶ

3) Τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν Λουτροπηγῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀποδείξουν διὰ τῶν ἔργων τῶν ὅτι δὲν εἶναι μόνον πολιτικοὶ ἀνδρες ἀλλὰ πραγματικοὶ ἈΝΔΡΕΣ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Κωστής Σταμ. Μανωλίδης ἐκτυπώνει εἰς μικρὸν τεύχος, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις, καὶ θέτει προσεχῶς εἰς κυκλοφορίαν Συλλακώτην ἀπὸ τὰ ὠραιότερα Συλλακώτικα τραγούδια.

Τὸ προϊόν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ τεύχους θὰ διατεθῇ διὰ φιλανθρωπικὸν σκοπὸν τοῦ χωριοῦ μας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

Ὁ Ἐμμανουὴλ Μιχαὴλ Μπουρίτης (τοῦ Δημητράκη) ἐμπarkάρισε ὡς Γ' Μηχανικός.

Ἐπίσης ὁ Γεώργιος Δημ. Μαρτίνας (Τσαλίκος) ἐμπarkάρισε ὡς δόκιμος Μηχανικός.

ΡΕΚΛΑΜΕΣ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος
μὴλὰ κάνουν ρεκλάμα. Χωρὶς ρεκλάμα δὲν κάνεις τίποτα. Κι' ἐστὶν στὸ χωριὸ θὰ θυμᾶσαι πού ρεκλαμᾶριζαν οἱ μπακάληδες τὴν πούλησίν τους μὲ τὸ ντελάλη, π' ἀνέβαινε στὸ δῶμα καὶ φώναζε. Νοικοκύρηνες ἀπὸ τὸ Πανοχώρι καὶ ἀπὸ τὸ Γαλατᾶ. Μάλιστα ἂν θέλεις νὰ σὲ πάρω αὐριο νὰ πάμε στὰ σαλόνια πού ρεκλαμάρουν ὁμορφες κοπέλλες φορέματα νὰ δῆς στὸ λεπτὸ νὰ βάζουν καὶ νὰ δαῖζουν, καὶ νὰ διαλέξεις κι' ἓνα γιὰ τὴ κουμπάρα τὴν Κατερινίω.

Σηκώθηκε ἄσφρα καὶ μὲ κύτταξε ἀγριεμένος. Ἐστὶν παιδί μου εἶσαι πειρασμός, πάει χάλασες καὶ τοῦ λόγου σου. Μὰ τί περιμένεις; ρεκλάμα κάνεις κι' ὅλο γι' ἀγάπες καὶ γι' ἀμορόδες γράφεις, πάει σὲ κλαίω καὶ σένα.

Ἐφυγε κραδαίνοντας τὴ μαγκούρα του σὰν ταυρομάχος τὸ σπαθί του. Δὲν τὸλμήει νὰ τὸν κρατήσω γιατί ὑπῆρχε κίνδυνος ἡ μαγκούρα του νὰ κἀν γωνιμία μὲ τὴν κεφαλὴ μου.

M.I.M.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Ὅσα φαρμάκια κι' ἀνθὰ πῶ, μοῖρα
δὲν θὰ λυγίσω,
οὔτε τὸ πῶς μὲ κούρασες θὰ πῶ,
μὰ πάντα κουρασμένος,
βαδίζω δρόμο ἀτέλειωτο, ποτὲ δὲν θὰ γυρίσω
ἔστω κι' ἂν εἶμαι ἀπ' τῆς ζωῆς τὶς πίκρες
τσακισμένος.

Μὲ ὅσα λόγια μὲ κτυπᾶς, μὲ φόβο
δὲν μὲ ξώνεις,
δειλὸ ποτὲ δὲν θὰ μὲ δῇς, οὔτε
κυνηγγμένο,
θὰ προχωρῶ ἀτάραχος καὶ σὺ ἄς μὲ
πληγώνεις,
μὰ τὸν μοιρατὸ σου ἐρχομὸ, μὲ θάρρος
θὰ προσμένω.

Κι' ἂν τὴν ζωὴ μου ἄχαρη, ἔκαμες
δὲν θὰ κλάψω,
δὲν θ' ἀπομεινῶ ἄμαχος, οὔτε
θ' ἀπελπισθῶ,
σὰν τὸ γοργόφτερο πουλὶ στὰ ὕψη
θὰ πετάξω
γιὰ μὴ ἰδανικὴ ζωὴ σκληρὰ
θ' ἀγωνισθῶ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΕΞΟΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ἐποχῆς), καὶ πολλὰ ἄλλα τρόφιμα καὶ φρούτα, περνοῦνε ὅλη τὴ μέρα διασκεδάζοντας καὶ τραγουδώντας τὰ τόσο ὠραία Συλλακώτικα τραγούδια, ἀπὸ τὸ ἤρχεν ὁ Μᾶνης ἤρχεν μέχρι τοῦ βοργιὰ τὸ μπαλκονάκι τρῶνε ὄλαις ἢ οἰκογένειαις σὲ κοινὸ τραπέζι (σοφάδες δηλαδὴ ἢ κλαδιὰ μύρτου καὶ ροδοδάφνης) μέσα στὶς αὐλαὶς τῶν Ἐκκλησιῶν, προσφέροντες ὁ ἓνας στὸν ἄλλον μεζέδες καὶ κρασί ἀπ' τὴν τσούτρα. Ἔτσι περνοῦν εὐχάριστα ὅλη τὴν ἡμέρα, καὶ θράδου - θράδου μὲ τὸ σούρουπο, γυρίζουν στὸ χωριὸ, τραγουδώντας εὐθυμὰ Συλλακώτικα τραγούδια — μερικοὶ μάλιστα ἔχουν γίνε γιὰ καλὰ στὸ κέφι, ὕστερα ἀπὸ τὴ γενναία κρασοκατάλυξιν ὅλης τῆς ἡμέρας. Εἶναι δὲ τόσο ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ γοητεία, πού ἐξασκούν σταῖς ψυχαῖς τους ἡ κάθε πανηγυρὶς, ὥστε δὲν βλέπουν τὴν ὥρα πότε θάρρη τὴν ἐορτὴ καὶ ἡ μνήμη κάθε Ἀγίου, γιὰ νὰ σπεύσουν νὰ ὀργανώσουν, μὲ λαγούτα καὶ βιολιά πάντοτε, ἀλλὰ καὶ μὲ θρησκευτικὴτητα τὴν ἐορτὴν τῆς μνήμης τῶν Ἀγίων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων τιμῶνται τὰ ἐξωκλήσια.

Αἱ ἐρταὶ αὐταὶ μὲ φέρνουν στὴ μνήμη ἑνὸς ὠραίου ποιήματος (τοῦ Βαλαωρίτου νομίζω, ἂν δὲν ἀπατώμαι), πού ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΑΚΙ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
εἶν' ἐκκλησιά ἐρημικὴ
τὸ σημαντρὸ τῆς δὲν χτυπᾶ
δὲν ἔχει ψάλτη, οὔδ' ἐκ παπᾶ.

— ο —
Ἐνα καντήλι θαμπερὸ
καὶ ἕναν πέτρινον Σταυρὸ
ἔχει στολίδι μοναχὸ
τὸ ἐκκλησάκι τὸ φτωχὸ.

— ο —
Μὰ ὁ διαβάτης ποῦ περνᾷ
στέκεται καὶ τὸ προσκυνᾷ
καὶ μὲ εὐλάβεια πολλὴν
τὸν ἄσπρο του Σταυρὸν φιλεῖ.

Εἶναι ἀνεξάντλητοι, ἀλήθεια, αἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰς πανηγύρεις αὐτὰς τῶν ἐξωκκλησιῶν τῆς γενετέρας μας. Ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις αὐτὰς ἔμειναν ζωηρότεροι στὴ μνήμη μου αἱ ἑξῆς δύο:

Ὁ μακαρίτης Ἀρχιμανδρίτης Παπα-Νικολάκης Εὐγενικός μὲ τὰ δύο παιδιά του ὡς ψάλτας, τὸν ἤδη Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν κ. Δημήτριον Εὐγενικόν, καὶ ἱατρὸν κ. Λάζον Εὐγενικόν, ἦλθε πρὸ 30-35 ἐτῶν στὴ Μεταμόρφωσιν (Ἀγίαν Σωτήραν) τῶν Λευκῶν καὶ ἐλειτουργήσεν, εὐλογήσας ἅμα τὰ συκο-στάφυλα, πού εἶχαν φέρεῖ οἱ πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κτηματῆται. Λέγω ἦλθε, γιατί τότε βαστοῦσαν ἀκόμη τὰ κότσια μου καὶ πῆγαινα πολὺ συχνὰ στὰς ἐξοχὰς, πού ἔχουν ἐξωκλήσια — καὶ ποῖα ἐξοχὴ δὲν ἔχει ἐξωκλήσια. Μόλις εἶχα ἐγερθῇ ἀπὸ τὸν ὕπνον ἀπὸ ἑνὸς ράντζου, πού εἶχα πάντοτε μαζί μου. Καὶ εὐχαρίστηκα πολὺ, πού μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ λειτουργηθῶ κι' ἐγώ.

— ο —
Ἄλλο εὐχάριστο περιστατικὸν εἶχα στὴν Ἀγίαν Μαρίναν τοῦ Μέρικα. Τὸ ἐκκλησάκι δρίσκεται σ' ἑνὰ γραφικώτατο τοπίον ἀνάμεσα στὰ δένδρα καὶ μὲ τὸ μοσκοδόλημα τῆς λυγαριάς πού φύεται στοὺς ρέοντας παρακάτω χειμάρρους, μαζί μὲ τὸ θυμᾶρι καὶ τὸ φλιγκοῦνι. Μόλις ἐπῆγα ἐκεῖ νὰ λειτουργηθῶ, σηκώθηκαν ὅλοι καὶ ὄλαις μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ προθυμίαν, καὶ μοῦ ἔδωκαν μαξιλάρι νὰ καθίσω στὰ πεζούλια (γιατί μέσα ἡ Ἐκκλησία ἦταν γεμάτη). Ἐπειτα μοῦδωσαν Ἄρτον καὶ ὅτι ἄλλα τρόφιμα καὶ φρούτα εἶχαν μαζί τους.

— ο —
Πῶς νὰ ξεχάσῃ, ἀλήθεια, κανεὶς τὰς τὸσον ὠραίας καὶ ποιητικὰς αὐτὰς ἐορτάς...

Καὶ πῶς νὰ μὴ μελαγχολήσῃ τὰρα, πού ἡ ἡλικία καὶ ὁ ἀρθριτισμὸς τὸν στεροῦν τὸσαις χαραῖς καὶ εὐχарιστίαις...

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ

ΤΑΜΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Θερμιώτικη Ήθογραφία ΜΑΝΟΥ ΜΑΝΕΣΗ
ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Έκείνο το Αύγουστιάτικο δειλινό του 1910 αν και πέρασαν τόσα χρόνια, θα μένη άξέχαστο ακόμα σε κάποιους που θα διαβάσουν σήμερα με συγκίνηση αυτό μου το διήγημα. 'Ανάμεσα στις γραμμές του θα θυμηθούν λεπτομέρειες και ένα δάκρυ θα φανή στα μάτια τους αναπολώντας τα παλιά. Χρυσή εποχή. Μά πού πέρασε πιά. 'Ασπρομάλληδες τώρα, μα ή καρδιά τους θα ξανακτυπήσει ητρυφερά ακόμη μια φορά, και ο νους τους θα ξαναζωντανέψει μορφές που ίσως σ' τον άνθρωπο είναι σήμερα, και θα ξαναγυρίσει σε μεριές του νησιού αγαπημένες. Θα θυμηθούν το βραχάκι, το μονοπάτι του γυαλού που καταφορίζει στο μικρό άμμουδάκι. 'Ω και νάταν τρόπος να γίνη τακτικό τους προσκύνημα ή πέτρα, και ή ματιά τους να άγκαλιάσει τα γλαυκό κύμα του για λού και το δάκρυ τους να γίνη ένα με τον άφρό του. Μά γιατί να ξαναγυρίζουμε στα παλιά; Οί Γάλλοι λένε ότι τη μεγαλύτερη τιμωρία που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο είναι οί άναμνήσεις του (να όνειροπολής και να υποφέρης).

Μά τότε οί καρδιές ένοιωθαν την πραγματική αγάπη την ιερή την ιδανική και σπονή στο αίσθημά τους το άγνό, έδιναν ακόμη και τη ζωή τους, χωρίς ύστεροδουλιαν χωρίς ύπολογισμό...

Τα πρόσπατα της ιστορίας μου δεν είναι όλα φανταστικά, μα κρίνω όμως άπαραίτητες παραλλαγές και αυτό άς μου το συγχωρήσουν οί αγαπητοί μου άναγνώστες...

Δειλινό. Πέρα στο βάθος του ορίζοντα ή 'Ισμήνη, το βαποράκι της γραμμής, είχε φανή με τη γκριζία σιλουέττα της, και ο ήλιος που κατέβαινε ολόαμπρος με τη ροδόχρυσή ανταύγεια της δύσης του, που άγκάλιαζε και φιλούσε το πέλαγος πέρα από το νησάκι του Σαν Τζώρτζη, της χάριζε ένα έντονο άσημι χρώμα. Κάτω στο γιαλό του Μέριχα ξαπλωμένοι στην άμμουδιά, δίπλα στις τραηγμένες έξω για παλάμισμα ψαρόβαρκες, περίμεναν ξαπλωμένοι μερικοί άγωγιάτες ν' ανεβάσουν τους έπιβάτες του βαποριού στο χωριό και στη χώρα.

Έχωρα μονάχο του ένα παλληκάρι είκοσάχρονο, ο Δημήτρης, πελεκούσε με το μαχαίρι του μια βέργα από άγριλιλιά, σφυρίζοντας ένα τραγούδάκι της εποχής. (''Αφες με να έλπιζω μη θέλεις να δακρύζω...) ενώ καμμία δεκαριά πιτσιρίκοι κολυμπώντας στην άνερούσα τσιτσίδι, ξεφώνιζαν κάθε τόσο το παπύρι...

Σιγά-σιγά ή σιλουέττα του βαποριού διαγράφονταν πειό καθαρή όσο πλησίαζε τον κάβο, και όταν έφτασε στο ύψος του φαναριού του Μέριχα άρχισε ένα παρατεταμένο σφύριγμα, και ύστερα μπήκε ήρέμα στο λιμάνι χωρίς να φουντάρη.

Μέσα από τα μαγαζιά του γιαλού, ξεπρόβαλαν μερικοί και μαζεύτηκαν στη ξύλινη απόδοθρα (σκάλλα) με τα χονδρά μαδέρια, για να υποδεχτούν τους νεοφερμένους. Κι' ενώ οί δάρκες τοιμάσθηκαν να ξεκινήσουν για να πάρουν τους έπιβάτες, ο Μπάμπας Δημητρός πήδησε στη δάρκα του, άνεσθήκωσε λίγο το πίσω μέρος της φουφούλας του για να μὴν τὸν έμποδίξει, και το πέρασε έπιδέξια στο ζωνάρι του. Έφτυσε τις παλάμες του και άδρα-

ξε τα κουτιά φωνάζοντας μπρος άλλος για μέσα. Μ' ένα σάλτο βρέθηκε στη δάρκα και ο Δημήτρης το είκοσάχρονο παλληκάρι, για να βοηθήσει στη δάρκα, και για να χη πιό σίγουρο το άγώι του, παρά να περιμένη στη σκάλα. "Αντε του λέει ο Μπάμπας Δημητρός άρπα τ' άλλα τα κουτιά και σβέλτα. Στο κατάστρωμα του βαποριού είχαν μαζευτεί τώρα όλοι οί έπιβάτες του, χαζεύοντας άλλοι το γραφικό λιμάνι, κι' άλλοι τους θερμιώτες έπιβάτες που είχαν μαζευτεί στο μπαρκαρίζο για την αποβίβαση. Μια παρέα από Σερφιώτες στη πρύμνη τόχανε στήσει για καλά στο γλέντι τραγουδώντας το γνωστό Σερφιώτικο τραγούδι (Για τέσσαρες παληόταδες για πέντε κεραμίδια δέ μάς έθενε οί πεθερές που να τις φάν τα φίδια). Πάνω στη γέφυρα ο καπετάν Γεώργης ο Σερφιώτης μασώνοντας το τσιμπούκι του, άνυπόμονος χειρονομούσε και τραβούσε το σχοινάκι της στρίγγλας που άντιλαλούσε γύρω όλος ο γιαλός. Μά κι' από τη δάρκα του ο Ζαφείρης ο βαρκάρης του φώναζε: τί στρίγγλεις καπετάνιο; "Όλο αρόδου πομένεις και μάς ξελιγώνεις στο κουτί. Σε λίγο οί έπιβάτες μπήκαν στις δάρκες, ενώ το σταμπάγιο της 'Ισμήνης κτυπούσε πρόσω ήρέμα ως που έστριψε άριστερά, περνώντας τη ξέρα του λιμανιού, και όρθοπλώρησε για τη Σέρφο. Μόλις έφτασαν οί δάρκες και πλεύρισαν στην αποδόθρα, πρώτος ο Δημήτρης πήδηξε έξω, άβαράρησε κι' έδεσε τη μπαρούμα στο σίδερο. "Απλωσε ύστερα το χέρι του να βοηθήσει στην αποδόθρα τους έπιβάτες, που όρθιοι περίμεναν τη σειρά τους στη δάρκα. Πρώτη όλόδροση και πετατούλα δγήκε κρατώντας τη τσάντα της μια δεκαοχτάχρονη κοπέλλα καστανή με μεγάλα όλόμαυρα μάτια. Ντυμένη με άπλο όλόλευκο λινό φορεμάκι με κόκκινη δερμάτινη ζώνη στη μέση και στο κεφάλι ένα μεγάλο ψάθινο καπελλίνο με ροζ κορδέλλα, και με δυό ψεύτικα κεράσια που φάνταζαν σαν άληθινά όμοια με τ' άλλα χείλη της. "Απλωσε το χέρι της να βοηθήσει μια ήλικιωμένη κυρία που τη φώναζε θεία της. Σιγά θεία Σμαραγδή μη κολυμπήσης και πώς θα σε δγάλουμε. "Ελα-έλα της άπήντησε ή θεία της, αιώνως αδιόρθωτη θα είσαι Τζούλια. Βγήκαν όλοι με τη σειρά τους και ο καθένας μετά τα καλωσορίσματα κύτταξε να τακτοποιηθή για το άνέβασμά του στο χωριό και στη χώρα.

Ο Δημήτρης πρόθυμος πάντα πήρε τις άποσκευές της κυρίας Σμαραγδής και της Τζούλιας και τις έφερε έμπρος στο μαγαζάκι που ήταν στην άρχη του δρόμου προς το χωριό άφου τις ρώτησε πρώτα για τον προορισμό τους. Έχωριστή έντύπωσι έκανε σε όλους μια μεγάλη λαμπάδα που έφερναν μαζί τους ως το άνάστημα της κοπέλλας, που την είχαν τυλίξει με προσοχή πάνω σε ξύλινο ύποστήριγμα.

Ταμμένη στην Παναγιά θάναι ως φαίνεται, σκέφθηκαν όσοι την πρόσεξαν. ("Ας είναι ή Παναγία βοήθειά της).

Μερικοί ρωτούσαν το Δημήτρη ποιές είναι; Θερμιώτισες ή ξένες; "Αμα θα μάθω θα σάς πώ, τους άπαντούσε ο Δημήτρης.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις το προσεχές)

Η ΥΓΙΕΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

"Υπακούοντες εις την έκκλησιν του κοινοτικού ιατρού του νησιού μας κ. Δ. Μάντζου επί της υγείας της νέας γενεάς της 'Ιδιαιτέρας μας πατρίδος, έχομεν έπιτακτικήν ύποχρέωσιν και ως Σύνδεσμος αλλά και ως άνθρωποι που έχουμε βαθεία ριζωμένο το αίσθημα του φιλαλληλισμού να βοηθήσουμε όχι άπλως με λόγια, αλλά με έργα, τιθέμενοι έπικεφαλής της σταυροφορίας αυτής για την έν γένει άνάπλασι των νεαρών βλαστών, όχι μόνον στην υγείαν τους αλλά και στον χαρακτήρα τους που τόσον έχουν καταπέσει τα τελευταία αυτά χρόνια.

Νομίζω ότι δεν πρέπει να καταπιαστούμε με το ζήτημα ποιός φταίει! γιατί την άκρη δεν θα την βρούμε, πάντως τα παιδιά δεν φταίνε!

Σύνδεσμος-Κοινότης-Κοινοτικός Ιατρός-Σχολείον-Έκκλησία, άς προσπαθήσουν από σήμερα με συντονισμένη ενεργείαν και όχι με άπενταρολογίες να διαφωτίσουν τους γονείς για την υγιεινή διατροφή των παιδιών από της βρεφικής ηλικίας μέχρι της έφηβικής, πώς δηλαδή! είναι προτιμότερον ένα γερό παιδί παρά ένα καλό χωράφι.

Από το επόμενο καλοκαίρι όλοι μαζί να διοργανώσουμε στην Κανάλλα μια παιδική κατασκήνωσι για τα άπορα παιδιά, ένα

μήνα για τα άγόρια και ένα μήνα για τα κορίτσια εις την όποιαν να λάβουν μέρος και άπορα παιδιά πατριωτών των 'Αθηνών και του Πειραιώς (για την δημιουργίαν ψυχικής έπαφης των νέων βλαστών ή όποια θα άποβή έπωφελής δια την αύριον) με Ιατρικήν παρακολούθησιν, με στοργικόν ενδιαφέρον από αυτούς που θα τα προσέχουν στο φαγητό, στον ύπνο, και στο παίγνίδι τους, με μορφωτικές διαλέξεις άνάλογες για την ήλικία τους και άλλα πολλά που δεν είναι δυνατόν να γραφουντόν στενό χώρο της έφημεριδοϋλας μας αλλά που έχει ύπ' όψιν του ο γράφων τις γραμμές αυτές ν' ανακοινώση εις τους προϊσταμένους των προαναφερθέντων οργανισμών και διά μιας κοινής έκκλήσεως προς πάντας τους δυναμένους να προσφέρουν από λίγο, για να έρμηνεύσουμε έμπράκτως ένα ευγενές και άθάνατο δίστιχο του μεγάλου πατρίω- του μας άειμνήστου Ιερέως Νικολάου Παπαμακαρίου.

Θερμιώτης δεν γεννήθηκε το χέρι του ν' άπλώση και ούτε όταν του ζητούν ποτέ του να μη δώση.

"Ας θυσιάσωμεν έμείς οί μεγάλοι λίγο κόπο πρὶν θυσιάσθουν παιδικές και νεανικές ζωές προς χάριν της άδιαφορίας μας.

Ι. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΜΙΣΕΜΟΣ (ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΟΣ)

"Εφτασε ή μέρα για να πάνε στο στρατό και του χωριού τα νηά τα παλληκάρια, το γλέντι άνάβει ο μπάλος το συτό, και κατεβαίνουν πιθαμή τα γιοματάρια.

Με τα βιολιά γυρνούν στις γειτονίες άγκαλιασμένοι οί κληρωτοί με τα τραγούδια, με κρυφοδάκρυ άναστενάζουν οί νηές, και τους χαρίζουν ματσάκια με λουλούδια.

Και μέσα στο γλέντι το σαματά απ' τη παρέα του κρυφά ένα παλληκάρι ξεφεύγει προχωρεί κρυφοκυτά δέ θέλει ειδήσι κανέναν να το πάρη.

Στο ένα του χέρι περασμένο το κρατεί άνάριχτο στον ώμο το σακκάκι, μ' άνάλαφρο το βήμα περπατεί, κι, αν είναι έρμημο προσέχει το σοκκάκι

Κρυφά μια κοπελλιά ώρα πολλή στη πόρτα τη γερτή τόν περιμένει του μισεμού να του χαρίση το φιλι απ' τη καρδιά με την αγάπη φλογισμένη.

Γαρύφαλλα σγουρό βασίλειο π' έχει ποτίσει το χεράκι το δικό της τα ράντισε με δάκρυ της καφτό, και τα φιλεί για να τα δώσει στον καλό της.

Σφίγγουν τα χέρια και κτυπούν οί δυό καρδιές και θέλα δακρύζουν Θεέ μου θάπρεπε αυτούς που αγαπούν άληθινά! να μη τους ξεχωρίζουν.

"Ενα γαρύφαλλο του φόρεσε στ' αυτί και στο καλό φιλώντας τον του λέει, άχ ξενητείς μάς χώρισες γιατί; και πίσω από τη πόρτα τη γερτή, δαγκώνει το μαντήλι της και κλαίει.

MAN. MAN

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

ΛΑΪΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ὕπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ δρόμου Παναγίας
Κανάλλας Δρυοπίδος

Θὰ δοθῇ τὴν 10ην Μαρτίου 1956

ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 μ. μ. μέχρι
πρωΐας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ Κέντρον
«Ο ΡΩΣΣΟΣ» (ἐναντι ἐργοστασίου Σιγάρᾳ).

Ὁ χορὸς ἐφέτος γίνεταί σὲ κέντρον ποῦ εἶναι
κοντὰ στὶς πολυπληθεῖς ἀπὸ πατριῶτες μας συνοικί-
ες Αἰγάλεω—Ἀγίου Σπυρίδωνος—Λιούμη—Νταμα-
ράκια—Περιστέρι—Βοτανικοῦ—Βούθουλα ὅπου (σχε-
δὸν κατοικοῦν τὰ 3)4 τῆς παροικίας μας.

ΟΡΧΗΣΤΡΑ — ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΒΙΟΛΙΑ —
ΚΑ·Ι·ΝΤΑ — ΛΑΧΕΙΟΝ πλούσιον.

Τιμὴ εἰσιτηρίου μετὰ φόρου καὶ Βασιλικῆς
Προνοίας Δραχ. 20.

Συγκοινωνία μὲ τ' αὐτοκίνητα Ἀγίας Βαρβάρας
ἀπὸ Σοφοκλέους καὶ Μενάνδρου καὶ μὲ τὰ αὐτοκίνη-
τα Δαφνίου Ἐλευσίνος, ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Κουμουν-
δούρου καὶ τὶς ἰνδιδάμεσες στάσεις Ἱερᾶς Ὁδοῦ,
κατάβασις στάσις Δρομοκαϊτείου.

Παρακαλεῖσθε ὅπως ἐγκαίρως προμηθευθῇτε τὰ
εἰσιτήριά σας τὰ ὁποῖα θὰ διατεθοῦν ἀποκλειστικὰ
μόνον σὲ πατριῶτες καὶ σὲ στενὸ κύκλο φίλων τοῦ
Συνδέσμου.

Εἰσιτήρια θὰ πωλοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς Συμ-
βούλους τοῦ Συνδέσμου καὶ εἰς τὰ πατριωτικὰ μα-
γαζιά.

Κωστ. Στέλ· Λαρεντζάκη Αἰγάλεω

Κωστ. Μυζήθρα Ἱερὰ Ὁδὸς Αἰγάλεω

Ἑμμ. Π. Παπαμακαρίου Ἱ. Ὁδὸς 73 (Βοτανικὸς)

Γεωργ. Ἀγγελέτου (Καφενεῖον) Πειραιῶς 44

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Τὸ Δῖον Συμβούλιον ἀπεφάσισε
ὅπως ὁ φετεινὸς χορὸς δοθῇ σὲ
αἶθουσα ποῦ νὰ εἶναι κοντὰ στὴν
πυκνοκατοικημίνη ἀπὸ πατριῶτες
μας περιοχὴ τοῦ Αἰγάλεω γιὰ νὰ
μπορέσουν νὰ ἔλθουν στὸν πατριω-
τικὸ χορὸ καὶ ἐκεῖνοι οἱ πατριῶ-
τες μας ποῦ γιὰ πολλοὺς καὶ εὐ-
νοήτους λόγους δὲν μποροῦσαν ἢ
ποῦ ἐδίσταζαν γιὰτὶ ἡ περιβολή
τους δὲν ἦτο ἀνάλογος μὲ τὴν πο-
λυτέλεια τῆς αἰθούσης ἢ τοῦ πε-
ριβάλλοντος, καὶ ποῦ δυσανασχε-
τοῦσαν ἄλλοι δι: στὴ Κεφαλάρει
τῆς Κηφισίας ἦταν πολὺ παχυρὰ
γιὰ ἓναν ἐργατικὸ κόσμον, μερικοὶ
ἀκόμη ἔλεγαν ὅτι ὁ χορὸς δίδεται
γιὰ ὀλίγους, δηλαδὴ γι' αὐτοὺς
ποῦ μποροῦσαν νὰ ξεδέψουν πολ-
λά, χωρὶς ποτὲ ἢ διοικήσεις νὰ
σκέπτεται καὶ τὸν ἐργατικὸ κό-
σμον. Αὐτοὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ λό-
γοι ἠνάγκασαν τὴν διοίκησιν νὰ
πάρῃ ἀπόφασιν νὰ ἐκανοποιήσῃ
τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν τῶν πα-
τριωτῶν μας ὅπως ἔστω καὶ μιά
χρονιά ὁ χορὸς λάβει χαρακτῆρα
λαϊκὸν καὶ ἀπολύτου πατριωτικῆς
συγκεντρώσεως.

Τὸ κέντρον διαθέτει δύο ὥραϊες
συνεχόμενες αἶθουσες, μὲ διάκο-
σμον ἀποκρηάτικον ὡς ἐπίσης καὶ
μουσικὴ κεράτη καὶ αὐτὰ χωρὶς
καμίαν ἀμοιβὴν ἐκ μέρους τοῦ
Συνδέσμου, μὲ μόνην ὑποχρέωσιν
ὅπως κάθε ἄτομον νὰ πάρῃ μιά
μερίδα ψητὸ τουλάχιστον πρὸς 20
δρχ. τῇ μερίδᾳ. Ἡ κουζίνα τοῦ
εἶναι ἐκλεκτὴ καὶ καθαριότης ἄ-
μεμπτος μαζὶ δὲ μὲ τὸ κέφι ποῦ
θὰ σκορπίσουν ἡ μουσικὴ τοῦ κέν-
τρου καὶ τὰ θερμιώτικα βιολία
ἐλπίζουμε νὰ περάσουμε μιά ὁρα-
δὴ ἀπραγματικὰ θερμιώτικη. Κα-
τωτέρω παραθέτομεν τιμοκατάλο-
γον τοῦ κέντρου.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Ἀρνὶ ψητὸ	δρχ.	20
Καλαμαράκια	»	20
Σουδλάκια	»	20
τυρί φέτα	»	4
» κασέρι	»	5
» κεφαλίσις	»	5
Σαλάτες	»	4

Κρασί ρετσίνα ἢ ὀκὰ δρχ. 9
Μπύρα φιάλη » 9
Κρασί Καμπά ἢ φιάλη 1)2 δρχ. 12
Μαυροδάφνη Ἀχαΐας ἢ φιάλη
1)2 δρχ. 23

Λικὲρ διάφορα ἢ φιάλη 1)4
δρχ. 25

Αὐτὲς εἶναι ἡ τιμὴ φαγητῶν
τοῦ Κέντρου χωρὶς οὐδεμίαν ἄλ-
λην πρόσθετον καταβολὴν πλὴν
τοῦ 10%) τοῦ σεφιδιόρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ

Μὲ τὶς τελευταῖες κακοκαιρίες ἡ
σκέψις μας φτερουγίζει στοὺς νέους
τοῦ χωριοῦ μας ποῦ διάλεξαν τὸ ἐ-
πάγγελμα τοῦ Ναυτικοῦ στὰ ἐμπο-
ρικὰ μας καράδια, τίμιο ἐπάγγελ-
μα ἀλλὰ πολὺ ἐπίπονο καὶ τολμη-
ρό. Ἐμεῖς στὴ στεριά τὶς καταιγί-
δες καὶ τῆς ἀνώμαλης καιρικῆς συν-
θήκης τῆς ἀντιμετωπίζουμε χωρὶς
κίνδυνον τὶς περισσότερες φορές, ἄλ-
λὰ τὰ παιδιά αὐτὰ παλαίουν στῆθος
πρὸς στήθος μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα
τῆς φύσεως ποῦ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ
Θεοῦ τὰ ὑπερνικοῦν. Γι' αὐτὸ τὶς δύ-
σκολες αὐτὲς στιγμὲς τοὺς συνο-
δεύουν αἱ εὐχαὶ τῶν γονιῶν τους καὶ
ὅλων μας πρὸς τὴν Μεγαλόχαρη Πα-
ναγία Κανάλλα ὅπως τοὺς διαφυ-
λάττῃ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς γιὰ τὸ
καλὸ τῶν οικογενειῶν των καὶ τῆς
ἰδιαίτερας των πατρίδος ποῦ εἶναι
ὑπερήφανη γι' αὐτοὺς.

ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ

Προτιμᾶτε

τὸ Θερμιώτικο Τυρί
Εἶναι τὸ ἀνώτερο ὅλων,
μὲ ὅλον τοῦ τὸ Βούτυρο

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΕΜΜ. ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 73
(Βοτανικὸς)

ΠΑΝ. ΗΛ. ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Φυσιολ.
Ἐξετάσεως Ἰνταμένων Ε.Β.Α.

Εἰδικευθεὶς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον JOHN HURCKIN'S τῆς
BALTIMORE H.P.A. Μέλος τῆς AEROMEDICAL ASSOCIATION
Καρδιακὰ Νοσήματα — Ἡλεκτροδιαγράφηματα.
Συμβουλὰ καὶ ἐξετάσεις προκειμένου περὶ ἀεροπορικῶν ταξιδίων.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 5—7 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
ὁδὸς Μαυροματαίων 8 (πλησίον Μουσείου).
Τηλ. Ἰατρείου 810-635 Τηλ. Κατοικίας 875-127